

Parochie 1
 In de pen 6
 Kunst en cultuur 8
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Samenleving 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdreducteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Goirdts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen

Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen

tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)

fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge

tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent

tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt

tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen

tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel

tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie houdt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Franse Kerk
 laat haar
 stem horen

De Fransen kiezen komende zondag een nieuwe president. De keuze gaat tussen huidig president Nicolas Sarkozy en zijn socialistische uitdager François Hollande. Zij kwamen op zondag 22 april als de twee hoogst gerangschikte kandidaten uit de eerste stemronde: Hollande haalde 28,6 procent van de stemmen, Sarkozy ongeveer 27 procent. Alles hangt er nu van af voor wie de aanhangers van de uitgerangeerde kandidaten – van het Front National over de groenen tot radicaal links – zondag kiezen. In Frankrijk zijn de verliezers van het eerste uur niet meteen uitgeteld.

Sarkozy noch Hollande is gelovig. In zijn contacten met kerkleiders en in sommige interviews doet president Sarkozy soms uitschijnen dat het geloof hem niet onberoerd laat en dat hij katholieke wortels heeft, maar zijn luxueuze levensstijl en zijn hang naar glitter en glamour staan haaks op wat je van een gelovige verwacht. Het verschil met generaal De Gaulle, die van 1959 tot 1969 het land bestuurde is groot. De Gaulle was niet alleen een trouwe kerkganger – zowel in het Élysée als in zijn huis in Colombey-les-Deux-Églises liet hij een kapel inrichten – hij had ook een afkeer van peperdure restaurants en dito vakanties.

De socialist Hollande verheelt niet dat hij ongelovig is. Hoewel hij een katholieke opvoeding genoot – onder meer bij de broeders van de christelijke scholen – haakte hij gaandeweg af. „Ik respecteer alle religies, maar evenzeer het recht om, zoals ik, niet in God te geloven”, zei hij ooit. Als politicus is Hollande een fervente bewaker van de scheiding tussen Kerk en Staat en van de levensbeschouwelijke neutraliteit – de zogenaamde ‘laïciteit’. Begin dit jaar veroorzaakte hij onrust door te stellen dat de scheiding tussen Kerk en Staat, zoals de wet van 1905 voorschrijft, ook in de grondwet moet worden ingeschreven. Dat zou onder meer kunnen leiden tot de afschaffing

zowel van de overheidstussenkomst in de lonen van aalmoezeniers als van de belastingvrijstelling voor giften aan de Kerk.

Opmerkelijk is dat de Franse bisschoppen hun stem het afgelopen halfjaar duidelijk lieten horen. In de herfst van vorig jaar publiceerden ze een brief onder de titel *Élections, un vote pour quelle société?* Hoewel de bisschoppen zich niet voor een of andere kandidaat uitspraken, riepen ze de gelovigen op aan het maatschappelijk debat deel te nemen en stelden ze criteria voorop om een politieke keuze te maken. Ze benadrukten dat engagement niet alleen met stemgedrag te maken heeft, maar ook een bezinning over onze levensstijl op gang moet brengen. Aandachtspunten waren onder meer de bescherming van het ongeboren leven, het gezin, het onderwijs, de sociale situatie in de voorsteden, het milieu, economie en rechtvaardigheid.

In zijn recent verschenen boek *Quelle société voulons-nous?* werkte kardinaal André Vingt-Trois, de aartsbisschop van Parijs, deze en andere thema's verder uit. De ‘laïciteit’ is voor hem een hulpmiddel tot sociale vrede, maar kan nooit zo worden geïnterpreteerd dat het iemand verhindert zijn geloof te belijden. Het gaat er bij hem niet om wie moet worden verkozen, hij wil de gelovigen allereerst doen nadenken over het samenlevingsmodel dat ze mee vorm willen geven. Wat is prioritair en wat niet? Laten we ons als christen domineren door het markdenken of zoeken we inspiratie in de sociale leer van de Kerk? En wat als we moeten kiezen tussen kandidaten die de christelijke principes niet respecteren? Moeten we dan niet gaan kiezen? De aartsbisschop van Parijs – die op een gegeven moment het misprijzen hekelde waarmee de kandidaten elkaar te lijf gingen – stelt zich gematigd op en pleit voor een middenpositie tussen wat gewetensvol en aanvaardbaar is. Hij heeft het liever over ‘het best mogelijke’, dan over ‘het minste kwaad’. Kortom, geen defaultisme, maar realisme. ”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Parochieassistenten

KERK & leven, 4 APRIL 2012

Ik reageer even op de lezersbrief van Inge Cordemans over het statuut van de parochieassistenten. Mijn dochter is ook pastoraal werkster. Nadat ze in de ziekenhuispastoraal had gewerkt, maakte ze na haar huwelijk de overstap naar de parochiepastoraal.

Om als pastoraal werkende benoemd te worden in het bisdom Antwerpen moest zij – na reeds een diploma van licentiaat in de godsdienstwetenschappen te hebben behaald, met een aanvullende opleiding in de ziekenhuispastoraal – toch nog de laatste drie jaren van de vijf jaar durende opleiding voor pastoraal werkende van het bisdom volgen. Je kunt dus – terecht – niet zomaar aan die job beginnen.

In de ziekenhuispastoraal kreeg ze van het ziekenhuis een wedde volgens haar diploma van licentiaat in de godsdienstwetenschappen. Ze had er vaste uren, weliswaar met wachtbeurten voor nacht en weekend.

Na haar overstap naar de parochie kreeg ze haar loon uitbetaald door Justitie. Ze kreeg dezelfde wedde als een onderpastoor, wat heel wat minder was dan voorheen. Maar ze wist dat vooraf en wilde het daar wel voor doen. Uiteraard zijn er in een parochie geen vaste uren, de pastoraal laat zich immers niet in een keurslijf dwingen door de klok.

Het verschil met de pastoors ligt voor de hand. Pastoors hebben

(meestal) gratis woonst en een aantal kosten wordt vaak door de parochiegedragen. Ze hebben ook geen gezin en als ze met pensioen gaan, loopt hun wedde gewoon door, zij het onder het sociaal statuut van gepensioneerde.

Als de Kerk mensen wil blijven aantrekken voor de – overigens zeer boeiende – job van pastoraal werker in parochies, moet er dringend ernstig werk worden gemaakt van een behoorlijk statuut voor deze mensen. Trouwens, als politici het vandaag nodig vinden om door het dalende aantal priesters en kerk-gangers de discussie aan te gaan over het hergebruik van kerken – om de financiële inbreng van de overheid in de budgetten van de kerkraden te drukken – dan vrees ik dat een debat over de uitkering van het kerkelijk personeel hoe dan ook niet meer veraf is.

Jozef VERHEYEN, Wijnegem

Vaticaanum II

KERK & leven, 4 APRIL 2012

Ik las met veel belangstelling de column van Bert Claerhout over het Tweede Vaticaans Concilie. Op zich was dat *aggiornamento* een bijzonder goede zaak. Het ergerlijke is evenwel dat het gedachtegoed van Vaticaanum II in onze contreien naar eigen goeddunken is ingevuld.

Het Latijn werd plotsklaps verbannen, alsof het een vreselijke ziekte was. Sommige priesters legden het altaarmissaal in de

lade, om hun eigen teksten te oraken. De liturgische misbrui-ken werden almaar driester en de gelovigen pikten dat niet langer.

Velen vergaten dat de ‘hand-communie’ maar een voorrecht was, dat paus Paulus VI in sommige contreien had toegestaan. De aanbidding van het Allerheiligste werd opzij geschoven en was opeens niet meer relevant.

Samengevat: Vaticaanum II had een positieve bijdrage aan het kerkelijke landschap kunnen leveren, maar het werd tot op de dag van vandaag een toestand van verwarring en innerlijke verscheurdheid.

Luc VERREYCKEN, Aarschot

Vergissing

KERK & leven, 4 APRIL 2012

Naar aanleiding van uw column *Hoe relevant is Vaticaanum II voor deze tijd?* ben ik zo vrij te stellen dat het Tweede Vaticaans Concilie van 1962 een vergissing was. Paus Johannes XXIII mag dan een heilig man zijn geweest, dat concilie is zichzelf voorbijgelopen. De opvolger van Johannes XXIII, Paulus VI, stelde dat enkele jaren na zijn aanstelling wel vast, maar hij was niet krachtadig genoeg om het tij te doen keren. We hadden toen een Wojtyla moeten hebben.

Op paaszon- dag laatstleden maakte ik bij ons in Kasterlee nog eens een misviering uit de oude doos mee, met liturgische gezangen in het Latijn, *Jesus bleibet*

meine Freude tijdens de communie en een stuk uit de *Messiah* van Händel aan het slot, waarna de hele kerkgemeenschap applaudisseerde. Heel iets anders dan de ‘protestantse’ liedjes in een gebruikelijke hedendaagse mis.

Ik gaf toen bij de omhaling een tienvoud van wat ik normaal geef en ik zou dat elke week willen doen voor zo’n ouderwetse, maar echte mis, waarin nog mystiek zit, zodat ik voor dat laatste niet moet terugrijpen naar mijn cd’s van Mozart en Beethoven, waar ik alleen nog thuis kan van genieten.

Guido VAN ALPHEN, Kasterlee

Vertekend godsbeeld

KERK & leven, 4 APRIL 2012

De bijdrage *Isaak en Jezus dragen hetzelfde offerhout* intrigeerde niet alleen lezer Martin Aguirre, maar ook mij. De wreedheid die de machthebbers in de wereld soms vertonen, passen we ten onrechte ook op God toe. Ook Abraham deed dat, maar in zijn hart was God aanwezig en Hij deed hem op tijd stoppen.

Ook Jezus wil ons van dat vertekende godsbeeld bevrijden en toont ons, bijvoorbeeld door middel van het Onzevader en de parabel van de Verloren Zoon, hoe Gods wil echt is. Wij, mensen, zijn echter hardleers. We blijven straffen koppelen aan het lijden, dat we niet begrijpen en dat overigens een andere oorzaak heeft. Willy VAN GHYSEGHEM, Kapellen